

gationsprincip, thi det vilde være at standse os selv i at gennemføre overensstemmende med Grundlovens Bydende Reformerne i alle vore borgerlige Forhold, der ere saa nøie sammenknyttede med Begunstigelser, og vi ville sikkert seent eller tidligt komme til at angre, om vi blive ved at give Obligationer for slige Begunstigelser, Forrettigheder, eller hvad man nu vil kalde det, og jeg troer derfor at vi nøie maae vogte os for, at gaae ind paa denne Deel af Lovudkastets Bestemmelse. Hvad selve Brændeviinsafgiften angaaer, saa troer jeg, at man i Almindelighed er særdeles veltilfreds med den Maade, hvorpaa denne Sag nu er ordnet; dog har jeg hørt flere Brænderieieere udtale Ønsket om at det blev indrettet saaledes, at de kunne faae nogen Credit med den Afgift, som de skulle udrede til Statskassen, saaledes at de kunne stille en Deel af deres Product til Sikkerhed derfor i et Slags Creditoplag, som Tilfældet er med Hensyn til adskillige toldpligtige Varer; dog er jeg ikke saa nøie bekendt med disse Forhold, at jeg tør have nogen begrundet Mening om, hvorvidt det kan lade sig gjøre; men jeg haaber, at den høitærede Finantsminister mulig allerede ved denne Behandling af Sagen vil udtale sig derom, for at jeg derefter kan tage under Overveielse, hvorvidt jeg maatte finde Anledning til ved Sagens anden Behandling at fremkomme med noget Forslag i denne Henseende.

Nothe: Lagtet jeg i de Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at gjøre om det foreliggende Lovforslag, skal søge i Almindelighed at holde mig til den Grundsætning, som igaar blev udtalt af den ærede Ste Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (David), at det ikke vilde være rigtigt at indlade sig paa at discutere de alde almindelige Principer, hvorpaa de Dele af det foreliggende Lovudkast basere sig, hvis Bestemmelser allerede ere traadte i Kraft ifølge den provisoriske Lov af 15de Sept. dette Aar, saa er der dog et enkelt Punkt deri, ved hvilket jeg skal tillade mig at dvæle et Øieblik, fordi jeg troer, at det mulig enten strax eller ialtsald i en ikke fjern Fremtid kunde undergaae en Forandring? Det er nemlig, den almindelige Grundsætning, efter hvilken Bescatningen af Brændeviin i Fremtiden skulde være ordnet, det det nemlig, som det vil sees af Lovud-

kastet, er gjort til Princip, at denne Bescatning skulde see udelukkende efter den Tid, hvori det beskattede Karrum staaer til Brændeviinsbrænderens Disposition, istedetfor at der kunde være fulgt et andet Princip, som den høitærede Finantsminister berørte i sit Foredrag, nemlig at beskattede Brænderierne efter en vis bestemt Plan, saaledes at Afgiften kom til at hvile paa enhver enkelt Brænding, uden Hensyn til, hvor lang Tid den varede. Den ærede Finantsminister indrømmede allerede dengang, at denne Bescatningsmaade i og for sig var hensigtsmæssigere, retfærdigere og bedre, end den, som er valgt i det foreliggende Udskast, og som allerede nu er traadt i Kraft. Det er temmeligt simpelt at indsee, at det virkeligt ogsaa er saa, thi det, man vil beskattede, er jo ikke det Kar, hvori Brændevinet produceres, men det er selve Brændevinet. Det vilde altsaa i og for sig være at foretrække, og bedre, naar man kunde regulere Afgiften saaledes, at den blev erlagt med en vis bestemt Størrelse af det Brændeviin, som virkelig produceres. Da dette imidlertid ikke er let at gjøre uden betydelige Vanskeligheder, saa har man vistnok med Grund foretrukket at beskattede det Kar, hvori det produceres. Men det indsees let, at Mængden, som udbringes af et saadant Kar, maa afhænge af mange forskjellige Omstændigheder, af Materialet, af Behandlingen, og at denne maa være forskjellig, eftersom der anvendes en kortere eller længere Tid til Fabrikationen. Naar nu Afgiften altid med et vist usværgeligt Beløb hviler paa Fabrikationen efter den Tid, som forudsættes at anvendes, saa kommer herved et nyt Moment ind, som gjør, at man endnu mere kommer til at sjerne sig fra det, som man vil søge at opnaae, nemlig en lige Bescatning af det rene Product. Man vilde altsaa ved at vælge den anden Fremgangsmaade, nemlig Bescatning efter Plan af hver Brænding, opnaae at nærme sig mere til ligelig at beskattede den egentlige Produktion, istedetfor at beskattede Karret, som jo egentlig ikke er det, som skal bære Afgiften. Man vilde derved opnaae en anden meget væsentlig Fordeel, nemlig den, at man vilde tilstede denne Industrigreen en frie Udvikling i technisk Henseende, og derved vilde man gjøre